

کابل

قلمرو
نمایشگاه

اقلام شهزاده احمد علی خان درانی

مدیر انجمن ادبی

موزه ازدیاد، آزادی، تاریخ افغانستان، ادبیات افغانستان، مطالعات فرنگی

در مجالس عالی و سافل، در این منها و قهوه خایه ها در باغچه ها و نزهتگاه ها و الحاصل هر جا که اتفاق او فتد و ملاحظه کنم انتظام حیوانات، پرورش جانوران، نشوونهای گلها و اشجار، مطرح بحث خواهد بود، کسانیکه بشکار میل دارند گفتگوی آنها عبارت است از نشان زدن، پاک کردن تفنگ، و سگان شکاری، تندي بال و بازوی شاهین و باز يا اذ تیز گامی اسپان کوه نورد و بزکش - برخی هم اسپ را فرم، علم دم، دگری خوش لجام و سبک و میخواستند و بعضی در تعریف و توصیف و بلاء، عربی، تارو و بزید، پار دریانی و قدغی رطب اللسان اند، کبوتر بازها کفتران بی داغ خود را باه مرغان اولی الاجنه، هبال و همپر می شمارند زنبورهای عسل نین بنوبت خود زیر سایه پید بخوانیان یا موسیقی مخصوص

دیگر چیزی فاصله اسقاطه ندازد. چندانکه در بجا لس بزرگ و کوچک دقت نمودم عموماً سوای همین موضوع تریت و پورش اشیا و اجسام جاندار و بیجان چیزی بگوش نیامد و متناسبانه در هیچ جا نشنیدم که حرفی از تریه اطفال زنده یا از دایه خانه ها و اكل و شرب، وانتظام غذا واقفات هوا خوری بحث رانند یا از غیره اصول تریت اطفال چیزی گویند تو گوی این موضوعها تا هنوز در دنیا قدم نگذاشته و قیک در الماری ها و کتابخانه های شخصی به یعنیم جز کتابهای یطراری، با غایبی، **کتاب الثمرات**، شکار نامه، فرماتمه، علاج الا فیال، سگنامه، کفتر نامه وغیره ورق هم یافت نمی شود که از «تریت اطفال»، «تعلیم ابتدائی»، حفظ الصحه خورد سالان»، «علم شیر خواری»، «فلسفه تعلیم سپتیس» یا «نفسیات ابتدائی هومرلین» ورسل «وغیره باشد.

اشخاصی نسبت بطرز خوراک طفل مطابق احتیاجات لشوونتی جسمی و روحی داشتند .
شرح داده بتوانند خلی اند کند .

شاید آقایان محترم در جواب اینگونه فرو گذاشت ، قلت فرصت ، و کثرت شغل
خود را آذرآ و زندگانی این مطلب هارا غیرمهم تلقی کنند ، ولی به این معذرت در خور قبول
ونه این فرو گذاشت قابل عفو است بصد ها نفر ازین آغازیانند که اگراز خوراک و انتظام
جانوران شان سوال کنم هر یک مثل یک حکیم داما و طیب حاذق جواب خواهد گفت

ولی در تریه پرستاری اولاد خود را بی نیاز دانسته و این مطلب را در عهد صباوت طفل به عهده مادر یا داده و بعدها بر ذمت همت معلم تحمیل میدارند.

شک نیست در مورد تریه طفل هم مادر هم معلم و هم پدر هر سه مکلف میباشد ولی از روی سنین عمر اطفال که مشکل ترین دوره یا عهد ضعف و ناتوانی خود را درخانه طی میکنند البته پدر و مادر بیشتر به این امر هم از جانب آفریدگار و هم از طرف عقل وجودان مکلف شناخته میشوند.

مثلًا غذا تیکه برای طفل داده میشود هر لمحه و هر ساعت چه اثر بخشیده؟ و از آن غذا برای قابلة حیات در نشوو ترق جسمانی طفل چگونه تأثیری بعمل خواهد آمد؟ همچنان اخلاق و عادات تیکه در آن ایام طفل اسکتاب میکند آیا در صورت عدم توجه والدین آنگونه مخلوقیات و عادات طفل چه بد نخنی را در آئیه فراهم خواهد نمود.

پدران اوقات عنز و پرهاخ خود را در اینگونه موارد مهمه که در نظر ظاهر بین سراب می نمایند صرف نمی نمایند بلکه این کار را تحقیر خود شمرده حوالات مادرها میفرمایند که ایشان نز بجز خیاطی، چرم دوزی، کتو، آتو یا در آرا یش کف و کال و سرخی و سفیدیه یا در تعلیم ابتدائی یا عکاسی خشک و خالی با در مطالعه ناولهای ناقص دیگر شغل مهمی ندارند.

اگر خانواده مالدار است، انتظام پرورش و انصرام تریت حق خور و بوش و لباس و هوا خوری اطفال را (که قسمت اداره ها و موسسه های بزرگ ما دست شان خواهد افتاد) به لاله های ناخوان و باهجه های احقر کم سواد و داده هایی که تریت بر تعصب می سپرد. پدرها در مباحث زندگی تنها به این مطلب پیچیده اند که مرغ و گفتر باز و بودنه را پرورش دهند یا اسب لاغر را چاق سازند، یا سکبود و مشکی بسیار فربه را برای مقابله دو ایند چنگ و لا غر کنند، ولی و اسفا! جانب اطفال هیچ پرداخت و توجه نمیکنند که یک رعنای جوان زیبا قامت در میدان مبارزه با حیات بدون وسائل ما به الاحتیاج زندگان چگونه حاضر شده خواهد توانست. اولین شرط کامبای در حیات بقول «اسپنسر» حیوان خوب تیار شدن است، و اولین

شرط اقبالندی قوم از قبیل حیوان خوب بودن است ، برای تریت اقوام نهایا ، قابلیت عقل ، شرط نیست بلکه ، قابلیت جسمانی ، هم (اگرچه ثانیت) لازم گفته اند ، چه جسم خوب دماغ خوب میپرورد مارا در پرورش طیور ، شوق اسپ و سگ اعتراضی نیست (زیرا که بعد صحبت و اعتدال موجب تمجید و کار مفیدی است) بلکه میگوئیم آقایان محترم در پرورش اطفال نهادان را مسئول ندانسته و این تکلیف مهم را بدوش آنها تحمیل نه نمایند در حسن تریه یک او لادینکه فرد امرد میدان بر آید عقل و قدرت یک زن ضعیفه آدم آسیانی چگونه کفایت خواهد کرد ؟ یعنی اگر انصاف در میان باشد برای صرف اوقات یک والدین مشفق و ظیفه شناس در تریه طفل بسیار موضوع مناسبی موجود است و برای پدرانیکه یک قسمت وقت خود را به تفریح یا پرورش و حوش و طیور و به گل و بلال و شجر و حجر صرف مینمایند چقدر هتر است قسمتی را نز برای ترتیب و فراهم آوردن سعادت آتبه اولاد خود و برائت ذمه و ظیفه بدری و مادری وقف نموده این رایشه سعادت نوعی را از خشکیدن و بر بادی حما فظه فرمایند .

نگارنده سعی دارد که محض اینکه وظیفه نوعی این موضوع مهم را مطابق فیصله و مقررات حکماء علم النفس و علمای این فن بزرگ توشریف بعنوان « تریه اطفال » بعبارت عام فهم در مجله کابل مسلسل در معرض مطالعه عموم گذاشتم ، شاید صدای ما بگوش اهالی وطن عزیز ف تاثیر نماند و اولاد آنها این فکر را بنظر وقوع و اهمیت نمایشان گشود و اقلا درین مورد باما همدرد و هم آهنگ شوند . مطلوبی اینکه فعلا در نظر داریم عبارت از اصولهای پرورش و طرق تریت اطفال و تعلم اساسی است که برای تریت جسمانی و روحانی طفل و جوان ، دختر و پسر مناسبی زیاد دارد :- صدها بچه از ندادانی والدین و عدم تعلم و پرورش صحیح میمیرند ، هزاران اطفال از ناتوانی ضعیف القوی و نحیف الجثه میمانند ، این همه از نتایج یغوری والدین و ندادانست علم تریه اطفال است که در ایام بزرگی موجب چندین مهملات جسمانی و اخلاقی میشود .

بچه و دختر که از صغار تا عیحد بزرگی گرفتار مرض می باشند مادر و پدر اورا به « بدنشی »، « وکم طالعی » تعبیر می فرمایند، و اینگونه امراض و مصائب دائمی را قرار رسم و رواج غلط « بدون اسباب »، و « علت »، و هم می کنند. اگرچه در بعضی مواقع اسباب این امراض (آنهم خال خال) موروثی هم می باشد ولی اکثر تبدیل احتمانه را در ان دخل بسیار است. مثیلک گریستن اطفال را تمام شب به شکم دردی وغیره تاویل نموده مشورت داده های جاهل و آپه جی های نادان و خواهر خوانده های بی تجربه نسخه کثیف را از دکان لاله جی بدارک نموده کوفته یخته و خیسانیده یا جوش داده بگلوی طفل میر بزند تادر معدہ و امعای ضعیف و کوچک او خراش های زیادی حادث نموده مرض اورا برای تمام عمر بخناق دائمی یا دیگر امراض من من مجرسازند که در تمام حیات مرض شکم وغیره افسردگی و ناتوانی دائمی برای او تولید گرداند، این همه از ندادانست علم ساده و آسان، فزیا لوجی، وغیره می شود حالانکه حصول این تعلم ضروری خیلی آسان است.

۰۱۶

فقدان تربیه اخلاقی

آغوش مادر اولین مکتب انسان است از باعثیکه غالباً مادرها از علم تربیه بخبر و از فرایض مادری عاجزند، نمی دانند « جذبات طبیعت »، چه کیفیت دارد؟ و بکدام ترتیب نشو ونمای میگیرد؟ افعال و فرایض اینان چیست؟ استعمال درست آن یکجا ختم، واستعمال نادرست از یکجا آغاز می شود؛ پس مادرانی که از امور نفسیات بخبراند مستحق مداخلت نمودن در معقولات اطفال نمی باشند - مادر هر فعل طفل را که خیلی باقاعده و بسیار مفید است مانع گردیده مسرت و فائدۀ اورا می کاهد که در نتیجه طفل را بزار و خود را هم خلق تگ می سازد و خواهش کارهای را که بزعم خود مناسب میداند به بیم زد و کوب یا رشوت و خوشامد بیجا در دل طفل پیدا نموده تخم ریا کاری، خوف و خود غرضی در دل طفل

از همه اول جای میگیرد، برای تاکید راست گفتن بچه را بیم ل و کوب میدهد ولی غالباً عملی نمینماید گویا خود مادر از همه اول دروغ گفته و بچه را بدروغ رهندونی میگند. ما درین خبر از قانون نفسیات هر حرفی سرو پا که در خاطرش خطور کرد به بچه الفا کرده و همان قانون اوست که جهت طفل مضر و متناقص ثابت میشود

فقدان بُریه عقلی «علمی»

فقدان علم النفس موجب اخلال زیاد در تربیة اطفال است تعلم واقعات حقیقی را مانع و واقعات نادرست را بطریق و ترتیب غلط فهرآ در دماغ بچه داخل میگند. بدون دریافت روحان طبیعی و میلان فطری، یا غیر معلوم نمودن مساحت ذهنی اطفال نصاب ابتدائی را چند سال پیش در دست بچه میدهند. ما قدری جبارت نموده گفته میتوانیم که معلم فی خبر است از اینکه کتاب و نصاب تکمیل تعلم است، گویا کتاب وسیله بالواسطه تحصیل علم است در آنحالیکه کار فی واسطه وسائل پیش برود یعنی کتابها بعدد دیگر اشیا آلات دیدن و فهمیدن همان اشیا اندکه مابطور خود دیده و دانسته نمیتوانیم، گویا ما از قیمت و های تعلم قادری که در عمر ابتدائی بکار است بخوبی میباشیم.

قوت متحرك (مضطرب) اطفال را کم باید به مستعدی دستگیری کرد و حتی الامکان آرا صحیح و کامل ساخت ما ر عکس سعی داریم که چشمها و خیالات طفل را بچنین کارها چصروف بداریم که در طفویلیت برای او ناگوار و ناقابل فهم اند، چون بقول اسپنسر بردل و دماغ معلمن آن توهم مسلط میباشد از آ رو علم را طرد نموده در پرستاری (تصاویر علم) منهمک میگردد، بنابرین معلمن این را نمی بینند که وقتیکه بچه از خانه و بازار، از باع و راغ، از کشت و زراعت و غیره قدری واقع شود باز اگرچه ذرا بیع معلومات نمود که از کتاب ها حاصل میشوند برای بچه پیش شود چقدر مثبت واقع